

A napokban jelent meg a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem földrajzi tanszékének legújabb jegyzete az Aula Kiadó gondozásában. A jegyzet az idegenforgalom iránt érdeklődő hallgatók és szakemberek bázisinformációjául szolgáló, hézgapótló munka. A szerző gazdaság szakirodalomra támaszkodik és továbbfejlesztette a témakörben elért eddigi tudományos eredményeit. A kötet 12 fejezetből áll.

Az első fejezet az idegenforgalom földrajzának — mint a gazdaságföldrajz egyik fiatal tudományágának — tárgyát, feladatkörét, fejlődését mutatja be. A következő egység az idegenforgalom nemzetközi tendenciáit és arányait elemzi és rámutat az egyes nemzetgazdaságok egyensúlyát befolyásoló szerepére.

Terjedelmes fejezet taglalja a tudományág általános fogalmait. Részletesen elemzi az idegenforgalom fogalmát, feltételeit, adottságait. Az utóbbiakból hangsúlyozott szerepet kapnak a természeti (a földrajzi fekvés, az éghajlat, a domborzat, a vízrajz és az egyedi adottságok), a gazdasági (ipar, közlekedés, kereskedelem és vendéglátás, mezőgazdaság), valamint a történeti, művészettörténeti és egyéb kulturális adottságok. Ezen belül megkülönböztet történeti, művészettörténeti, néprajzi és egyéb kulturális és szórakozási kérdésköröket, kiemelve a múzeumok, gyűjtemények és könyvtárak szerepét e tevékenységek gyakorlásában.

A szerző hangsúlyozza, hogy a különféle természeti, gazdasági és társadalmi adottságok elemei kölcsönhatásban vannak egymással. „Jelentőségük annál intenzívebb, minél koncentráltabb az együttes megjelenésük. Az adottságok vonzása annál nagyobb, minél markánsabbak a küldő és fogadó terület eredményei, adottságai közötti különbségek, eltérések, de ugyanakkor biztosított az alapellátás otthon megszokott színvonalán ...”

KOLLARIK A. Magyarország helyét úgy ítéli meg, hogy hazánk adottságai alapján az európai országok idegenforgalmi középvezetékében helyezkedik el. „Egyedi, nagy attrakcióként számba jöhető adottságai nincsenek, de a nem kiemelkedő adottságok együttes megjelenése egy sor speciális lehetőséggel párosulva jó feltételleként értékelhető, amely a kedvező földrajzi fekvés, Budapest, a Balaton, a termál- és gyógyfürdők jelentős vonzerejével együtt alapoza meg az ország jó közepes helyét az európai idegenforgalmi adottságok széles mezőnyében.”

A szerző felhívja a figyelmet a hazai idegenforgalom továbbfejlesztésének szükségességére, vonzó tényezőkkel rendelkező újabb térségek feltárására és annak fejlesztésére, hogy azok minél előbb alkalmassá váljanak a turizmus különféle fajtáiban részt vevők rendszeres fogadására. Az idegenforgalmi fogadóképesség elemzésében a könyv hangsúlyozza az infrastruktúra kitüntetett szerepét.

Önálló nagy egységek taglalják az idegenforgalmi piac, a kereslet, a kínálat kérdését, valamint a fogadóterületek vonzásintenzitását. Külön szól a szerző az idegenforgalmi piacon folyó verseny éleződéséről, majd a 10., 11. és a 12. fejezet a hazai helyzetet veszi nagyító alá. Bemutatja és ábrázolja az idegenforgalmi régiókat, elemzi a gazdasági fejlődés és az idegenforgalom kapcsolatát hazánkban és szól a világhiállítás döntően vállalkozási alapon történő előkészítéséről és szervezéséről, valamint a sikeres lebonyolításához szükséges komplex fejlesztési igényekről.

Osszességében a fenti munkáról elmondható, hogy a hallgatókhoz való eljuttatáson túlmenően, célszerű lenne szélesebb érdeklődő kör számára is hozzáférhető kiadásban és példányszámban is megjelentetni.

ABONYINÉ PALOTÁS JOLÁN